

GORE SRCA

V J E R S K I T J E D N I K

GOD. III.

ZAGREB, 16. SVIBNJA 1948.

BROJ 18

DVOSTRUKA DUŽNOST

Veliki glazbenik Johan Sebastian Bach 1685. — 1750 započinje je svoje glazbene skladbe slovima: J. J. To znači: Jesu juva — Isuse pomosi! A svršava ih slovima: S. D. G. To slovo znače: Soli Deo Gloria — Samo Bogu budi slava! Edison je glasoviti iznalažač više tisuća patentata na polju elektrike, telefona, mikrofona, kinematografa, akumulatora i t. d. Kad se prvi put uspeo u Parizu na Ajfelov toranj, visok 300 metara, sagraden od samoga željeza, upisao je u zlatnu knjigu na tornju ove riječi: »Gospodinu Eiffelu (Ajfelu), inženjeru i odvažnom građitelju goruštanosa i jedinstvenoga majstorskog djela moderne inženjerske umjetnosti, posvećuje ove riječi jedan čovjek, ki imade najveće poštovanje premašim inženjerima, a osobito prema najvećemu medu njima, a to je Bog.«

Na grobu glasovite pjesnikinje Ane pl. Drost-Hülshoff (+ 1848) piše geslo, koje ju je vodilo u život, i kojemu ju svoj cijeli život posvećivala: »Čast Gospodinu!«

Tako bismo mogli navesti bezbroj najvećih umova na svim područjima ljudskoga znanja i umijeća, kojima je bilo potpuno jasno, da nije dosta, da Bogu priznaju i poštuju u svojoj duši i svom srcu, nego su smatrali neodoljivom nuždom, da to čine i vanjskim znakovima i činima. Bilo im je potpuno jasno, da čovjek, koji ima i dušu i tijelo, treba da i dušom iskazuje svoje poštovanje svome Stvoritelju. Takova je naime i priroda ljudske naravi, da se ono što duša proživila nužno odražuje i na tijelu. A opet ono, što i kako tijelo osjeća, mora da utječe i na duševno raspodjele. Tolika je veza između duše i tijela, kojima je zadača, da sačinjavaju potpuno čovjeka.

Zato mi ljudi nikada sve ono, što nas pokreće, ne pohranjujemo samo i u vježbu u našoj nutrinji, nego to pakujemo i izvana. Radosti, žalosti i trpljenja ne ostaju nikada posve zatvorena u zlatnoj škrinjici našeg srca. Ona se očituju i izvana vidljivim, značajnim i raznolikim znakovima.

Pa i sam nam je Bog potvrđio svoju prevliku ljubav vidljivim utjelovljenjem, naučavanjem, trpljenjem i smrću na krizi. Tako radi Bog, koji je duh i koji hoće da ga u duhu i istinku poštujemo. On je, iz ljubavlji prema nama, obukao odijelo naše vidljive čovječanske naravi, samo da se nama što više približi i nas za sobom povede. Ako je dakle »Riječ Božja« uzelu vidljivo tijelo radi nas, onda je opravdano, da i naša riječ, koju Bogu upravljamo, poprimi vidljiv oblik i takova se pred Bogom počkaže. A to se imamo dogadati u vidljivoj molitvi i u životu bogoslužju, koje nas sve povezuje i daje nam prigodu, da vidljivim zajedničkim činima hvalimo i slavimo Boga.

Zato je Bog već u Starom Zavjetu odredio: mjesto za javnu službu Božju i djela bogoslovija (žrtve) i da u kojoj se imade činiti osobita čast (praznike). U Novom Zavjetu naredio je Euharistiju kroz nekrvnu žrtvu Novoga Zavjeta i Svetih Sakramenata i tako osnovao službu Božju, koju treba da se u Crkvi Njegovoj obavlja do svršetka vijeka i svijeta. Osim toga sam je Isus Krist molio i klečao. A napose je još k tomu učio onu poznatu usmenu molitvu »Oče naš...«

Istina je, mi Bogu ne možemo ništa dati svojom molitvom niti Ga možemo s neba na zemlju dozvati, osim u sv. Misli, koju je on napose zato uredio da ponavlja svoju žrtvu na križu. Ali se molitvom možemo dildi do svoga nebeskoga Oca, a i

druge za sobom povesti, da izvrše svoju djetinju dužnost, da priznaju i poštuju Boga svojim Stvoriteljem i Gospodarom. Tu zaduča imade za nas naša osobna skrovita molitva, a za našu okolinu izvanjska i javna pobožnost. Zato nam Spasitelj i Crkva nalaže ovu dvostruku dužnost.

Kad kapetan broda veže brod užetima uz pećinu ili čvrsti stup na obali, ne kani ni pećine ni stupu povući u vodu nego omogućiti putnicima da se iskrcaju na kopno. Tako se i mi treba da užetima skrovite i javne molitve vežemo i osiguravamo na nešlosljivoj pojedini i njegovom zakloništu, a to je naš Gospodar i Bog. Zato i vršimo ove dvije slatke džnosti prema Bogu.

MOJA NEDJELJA

Oltar

Sve ono, što nas okružuje u crkvi, sve one umjetnине kada i sve ono, što čovjek u svojoj odanosti dariva Bogu na vanjski način, nije tako važno, kao što je sam oltar. Bez njega bi crkve bile samo prostorje za pastaranje vjernika; tek u starom crkvenom postaju pravo sjedište i stan Božji. I on je tokom stoljeća dobio sasvim drukčije lice, negoli što ga je prije imao. Kad samostalo neki divni oltar je poznat zagrebačkim crkvama, koje su odlikuju svojim umjetničkim oltarima, onda znamo, da je sam oltar prije, u davnina vremena, sasvim drukčije izgledao, ali je umjetnički dim kroz stoljeća znao ovom prebitljivoj Presvetoga datu takav izgled, kakav mu se pristoji. Ipak, ovom razvoju oltara, osobito u doba gotike, renesanse, baroka i rokoko, dugujemo činjenicu, da se je mjesto za žrtvu, oltar, visecko podigao, da je postao vidljiv za sve vjernike. Prile je niti tako bilo. Prile je svećenik bio okrenut licem prema općinstvu, a razvojem uređajnih potreba i usavršavanjem ovog najznačajnijeg dijela same crkve, svećenik je sada, kad vrši obred sv. Mise, okrenut leđem prema općinstvu. Ovdje se mora naglasiti, da uza sve promjene, nikad nije bilo odvajanja između svećenika i vjernika, a i, između oltara i naroda između misne žrtve i općinstva vjernih. Sase svečenike nisu bili u početku na oltaru, jer ne je Presveti čuvao ili u srebrrenom golubu, simbolu Svetoga Duha, ili u sid-

noj šupljini, koja je bila naročito ukrasna, a nalažila se na strane samog oltara. Oltar nam je nalik na brdo. Tu su stepenice, a one završavaju podnožjem, nad kojim je četverouglaši kameni sanduk pokrovom plodom. Sjedište je to na katacombe, kad su oltari bili na grobovima malih münzenica. Sa svake strane oltara gore po tri svjete. I na ovakvom mjestu neviđeno se vrši golgotička drama, kao na brdu. Kada je Isus visto na krstu, Koliko simbolike ima upravo u samom vanjskom promatrivanju oltara, da ne u ulaznicu i sveti čini, koji se pred našim očima vrati, ako ne svakog dana, a ono svake nedjelje, kad u sunčanu sabranost pribavljamo sv. Misli. Ne zaboravimo, da se svaki oltar upravo zbog ovoga povećuje s očititim obredima, a te obrede obavlja sam biskup.

Ovaj oltar pripada svećeniku, ali je on isto tako i naš oltar. To se vidi i u misnim molitvama. Mi možemo na taj oltar prinositi svetu ljubav, jer bes nje na vrijedi svetiđina crkva. Sjetimo se onoga, što je Sjapatiselj kazao u Matejevu Evangeliu (5,23).

Oltar je mjesto, na komu se Jagne žrtvuje za sve nas. Mi možemo na oltar prinositi same sebe. Sva nose vrline i sve našu manje i grješne momčad pred Njim otkriti. Fred Njim otkrijmo u svom njeđnjim sv. Misama i sve svoje brije, sve svoje molitve za sebe, za druge i cilj ljudski rod.

LJUBAV

Cvjede naših vrtova i naših livada pred Tvojom je slikom, nebesku Majku.

Ti gledaš ljudu, koji dolaze da Te poždrava i prepoznaju mnoge dolaznike. Bili su mlađi, a sada su njihova ramena pognuti i smijej je pao na njihove glave. Mučevi i Šećer, koji Ti se slanjuju, bili su nekada još nedorađi i obijesni. Mlađez, koje Ti kiti cvijetom, to su ona djeca, koja su Te nekada zadivljeno promatrala, kada su starici govorili: »Evo naše Majke! A malisan, koji se sada uspijaju na prste, da Te ugledaju, ori su novo pokoljene, koje te pričaju fašnemu životu i velikoj taj-

ni Tvojega majčinstva, Tvojega milošrada.

Neki su izostali, oni Te sada gledaju u vječnosti, jer život na zemlji zurno protiče, mijenja se, gradi i ruši. Mnoga su projekta ocvala, a mnoga će nova projekta ponijeti ovat i plodove.

Cvjek, koji stoji kraj žrtvenika, još ne zna molitvu, kojom bi progovorio u svetištu, ali prije je poznavao poruge i kletve, kojima je u svojoj zaalijepljnosti obasipao svetinje.

Ti gledaš, Majko, i ova sinova rasputnica i sve zoves, a Tvoj je pogled razumijevanje, milosrde i ljubav,

Dodi Duće Sveti, na-
puni srca svojih vjernih
i zapali u njimaagan
svetu ljubavi

Iz Misie
NA DUHOVE

Dvijestogodišnjica Zmajevićeva sjemeništa u Zadru

Vrlo bijedno je bilo stanje dalmatinskog dijela hrvatskog naroda i s njim svečenstva u XVII. i XVIII. stoljeću. Iz te zapuštenosti pomože se svečenstvu podići ruka velikog zadarskoga nadbiskupa Vinka Zmajevića iz Perastu u Boci Kotorskoj. Cim je zasjao na stolicu zadarske nadbiskupije 1713., mislio je otvoriti sjemenište za svećenike glagoljaše. Papa Benedikt XIII. mu radu došao usret 1729. i dopustio mu, da dohoci optatje sv. Krševana u Zadru i sv. Petra na Cresu budu danii Zmajeviću za glagoljaško sjemenište u Zadru. Papina je dozvola imala stupiti na snagu po smrti zadnjeg komendatora tih dviju optativa. No god. 1743. je prestalo kućati srce velikog Zmajevića, a da nije viđao ostvarenu svoju namislao na krov stvarčenja glagoljaša. Za svog života podiže svojim novcem porušenu kanoniku kuriju tuk uz stolnicu crkvu sv. Stosije u Zadru i uredio ju za sjemenište popova glagoljaša. Ova je zgrada ostala neotečena za velikog bombardiranja Zadra 1943.-1944.

Ovo je sjemenište svršano otvorio Zmajevićev nasljednik nadbiskup Matko Karaman iz Splita 1. svibnja 1748., te se ove godine navršilo tog dana 200 godina otvorenja tog hrvatskog glagoljaškog sjemeništa u srcu Dalmacije. Isti nadbiskup Matko Karaman propisao je pravila za to sjemenište. Daci su imali svaki dan slušati glagoljašku sv. Misu i svaki dan moliti sv. Oficij glagolicom.

Ovo glagoljaško sjemenište zatvoren je 1821. nadbiskup zadarski Fr. Novak, redom Ceh.

U zgradiji je Zmajevićeva sjemeništa 1821. austrijska vlast podigla srednjinsko bogoslovsko sjemenište za Dalmaciju s hrvatskim nastavnim jezikom. Godine 1831. je prestalo u toj zgradi hrvatsko bogoslovsko sjemenište, a useljeno se latinsko sve do 1867. To je godine austrijska vlast sagradila novu zgradu za katoličko bogoslovno sjemenište za Dalmaciju s latinskim nastavnim jezikom. U zgradu pok. Zmajevićeva sjemeništa 1867. se useljilo daločko sjemenište za zadarsku nadbiskupiju. Na ovog puta sa talljanskim nastavnim jezikom u zgradu i u zavodu, dok nle 1897. u Zidru osnovana hrvatska gimnazija te su i zadnji ostaci talijanstine iz sjemeništa izčeli.

Ovo je sjemenište dalo hrvatskom narodu na Dalmaciji dosta svjetlih imena. Kriza nj su, uz druge, prošli Dr. J. Pulić, L. Danilo, Stj. Buzolić, M. Pavlinović, S. Ljubić, J. Boglić, J. Blankinić i druga časna imena iz dalmatinskih prošlosti. Kako su kučala srca mlađih daka u tom sjemeništu za svoj narod, doista se sjetiti pjesama L. Botića, kojima se radošće sjedja intimirnih razgovora u »Sibiriji« Zmajevićeva sjemeništa, kako so do 1921. zvalo najgorje spavalnice u toj zgradi pravljeno tako zbog svoje hladnoće.

Sada su u tu čarnu zgradu »konješnicu« sestre Benediktinke iz samostana sv. Marije u Zadru. Njihov je samostan i crkva izgorio za bombardiranja 1944.

Nadamo se da ova 200-godišnjica neće biti nezapažena te da će se ovom zgodom u hrvatskom Zadru baš u toj zgradi velikog Zmajevića svršano proslaviti ova rijetka obilježja svetom Misom na glagolici, u jeziku, za koji ju je podigao veliki Zmajević, i svećenom akademijom.

B.

Duhovi

Svijet premašio misli na štovanje Duhova Svetskoga. A to je treća božanska osoba. Jednu te istu biti imaju, jednu te istu narav posjeduje, koja posjeduje i Otac i Sin. Zato je Duh Sveti jednako vrijeđan postojanja kao i Otac i Sin. Jer sve tri osobe imaju i posjeduju samo jednu božansku narav, sve tri su tako same jedna Bog. Pa zato svakoj toj osobi pripada isto postojanje. A Crkva je toj jedinici postojanja odvojek iziskala sa vaku božanskog osoba.

Ius Krat govori mnogo puta ne samo o Ocu nebeskom, nego teliko puta i o Duhu Svetom. A Crkva ga spominje desice. Osobito ovih posljednjih redjaja prije Duhovu. On je onaj Duh Tješteli, koji će doći užitakom Spasitelja na nebo. On je onaj Duh Istine, koji će apostole (pravopisno) uputiti u svu istinu. Ius veći: »Nista vi, koji govorite, nego Duh Oca Vasega, koji govoriti u vama (Mt. 10, 20). »Isto, ja sam a vama u sve done do svjetlosti svijeta (Mt. 20, 28). On će pokarati svijet za grijeh i pravdu i za sud. Duh Sveti je onaj, koji tjeći. On je onaj, koji uči istinu. On je onaj, koji do svjetlosti svijeta ostaje i čuva Crkvu od zabihrde. On je onaj, koji kori grijeh, opominje na pravcu i prijeti sudom onima, koji preziru Božje stvari.

Premalo se daže molimo Duhu Svetomu, da nas tješi, da nas rastvjerjuje i upućuje. Da nas opominje i kori. Da nam vodi pravim putem. Družiće su radili u prva kršćanska vremena. I apostoli su se prizivljivali na delazak Duha Svetoga. I očekivali Ga. Ius je sam rekao: »A u sjetite u gradu, dok će ne obučate u silu s vistom (Duhu Svetogom). I zato su apostoli ustrajali u molitvi sa ženama i Marijom, Majkom Iusovom (Lk. 1,14).

Prvi su se kršćani prizivljivali na velike svetkovine takozvanim predvečerjem (vigiliju). Pa tako je to bilo i za Duhove. To je jedna od glavnih tri svetkovina crkvene godine. I za tu su se svetkovina u prvo doba prizivljali tako, da su se predvečeri došli u crkvu. I postomi i molitvom su dočekivali juče svetkovine. A onda bi im i svetovan službu Božju. Danas to nije tako. Ljudi nemaju toliko revnosti. Jedino je ipak ostalo od ona vremena. A to su takozvani postovi na dane prije svetkovine. Tako je i učio Duhova. Tako je post i za Duhove.

Osim toga u staro vrijeme je duhovska subota bila dan krštenja. Zato se i danas na duhovsku subotu svetovalo blagoslovna voda i čuva kroz cijelu godinu. Na taj dan su se krštili Katedralni, narodni oni, koji su iz poganstva prezeljali na kršćansku vjeru. Na taj su dan kršteni poglavito zato, jer su na Duhova apostoli kršteni vatrom Duha Svetoga, koji je na njih sisao u obliku vatrenih jezika. I onda je ustanio Petar i progovorio tako smazno, da kad da iz njegovih ustta teče nebeska vatra. Ivi, koji su ga slusali, uspali su se tako jakom vjeron i vatrom ljubavi Božje, da su bili spremni za Krista sve podnijeti. I pokorstio se onoga dana tri tisuće ljudi i primili Duha Svetoga. To je bio veliki danom i kraljevski Krkve. Toga radi se još i danas posveruje na duhovsku subotu krsna voda.

Taj dan slavi se svake godine upomena na slikez Duha Svetoga. Obično se dijeli i sakrament sv. Potvrde. Potom se sakrament daje Duh Sveti, koji nači jača u vjeri i čini hrabrim, vojnici Kristovim. Kao što je to učinio i apostole kad je na njih sisao u obliku gorućih jezika. Pa su zato bili kadrati hrabro propovredali i za venu Isusovu nalogu trpjeli i končano podnijeli mučeničku smrt, svi osam Ivana.

I mal i velikim Veseljem treba da isčekujemo tako veliki blagdan Duhovu. Treba da se Ispu Svetomu molimo da mu zahvaljujemo za sve savjete nadahnute i potrajanje na dušu. Sva je to djelo Duha Svetoga u nama. Sveti Crkva posvećuje teliku pažnju i postovanje Duhu Svetomu da slavi i drugi dan Duhova. Ni to nije došta. Ona se moći Duhu Svetomu kroz osam zakradnih dana. Na čest Duhu Svetomu je uređen kroz osam dana svedečili Casolov i sv. obrnaci sv. Mise. Tamo nam sv. Crkva prednjači i pokazuje nam, kako je vrlo važna pobožnost Duha Svetomu. Slijedimo u tom sv.

APOLOGETSKI KUTAK

Duh Sveti

Svi kršćani, a napose mi kršćani katolički, ispojavljamo vjeru u duhovni svijet. Najblizi duh, koga privoga upoznajmo jest naša vlastita duša. Ona je besmrtni duh, stvoren na silu i priliku Božju, bez kojega ne bismo mogli ni živjeti, a kada mi nishti, govoriti i raditi.

Povrh ljudskih duša postoje viši duhovi, i to su Andeli. Oni su česti dujevi, i već bez figla. Zive kod Boga u nebri, a služba im je da budu sačuvaju Božju volju. Oni ipak andeli, koji su se na početku svijeta odmetnuli od Boga, bačeni su u pokam, i zova se davoli ili za duhov.

Najlepši, najsvršeniji i najplemenitiji duh je Božja narav, koja se ista i nerazdjeljena nalazi u svim tri božanskim osobama u Ocu, Sinu i Duhu Svetomu.

Za duha svetoga kao treću osobu u Bogu znali su ljudi veći u Sancu Zagrebu Prorok David moli se Ocu nebeskom: »Duhu Svetogu svojoga ne uzimaj od mene (Ps. 50, 13). Mudri Salomon priznaje u knjizi Mudrosti Bogor. »Tko je ikada spoznao deliku tvjora, ako mi niješ udjelio mudrost, ako mi niješ putao s vistom Svetoga Duha svetogog (Mudr. 9, 17). U Novom Zagovetu veći Ius apostolima: »Slijdi kada i naučavaju sve narode krstić ih u Imu Oca i Sina i Duha Svetoga (Mt. 28, 19). Majka je Božja začela Iusu po Duhu Svetomu. Andreje reče Mariji: »Duh Sveti će doći na Tebe, i sile će Te Svetosjedog osjetiti (Lk. 1, 35). Sv. Ivan Krstilje salje svoje učenike i k Isusu, jer je Ius krstio u Duhu Svetom.

Na temelju Objave ispojava Apostolskog vježvanja: »Vjerujem u Duha Svetoga. Ovo je vježvanje proširenje i upotpunjeno na općim crkvenim sabotama. U Nicij (325 godine) i u Carigradu (381. godine) i glasi ovako: »S vjerujem u Duha Svetoga, Gospodina i davača života, koji izlazi iz Oca i Sina. Koji se s Ocem i Satom skupa časti i slavi, koji je govorio po proročinstvu. Atanazijska vježvanje pojest je iz petoga vijeka tumaći odnos Duhu Svetoga prema Ocu i Sinu: »Otač nje ni od koga učinjen, ni stvoren ni rođen. Sin je od samoga Oca ne učijen ni stvoren, nego rođen. Duh Sveti od Oca i Sina, nije učijen ni stvoren, niti rođen, nego izlazi Druga je osoba Očeve, druga Sinova, druga Duha Svetoga. Ali u Oca i Sina i Duha Svetoga jedno je božanstvo, jednak slavlje, vječno veličanstvo. Kakav je Otac, takav Sin, takav Duh Sveti. Nestvoreni Duh Sveti. Vježvan-

PODLISTAK

Maleni Djecak voli mjesec svibanj. On zna, zašto ga voli: Voli ga zbog rascrvalih trešnja u vrtu. Voli ga zbog smrđa dobrih dječaka. Voli ga zbog ljuštice. Šta čvate u duši.

Mjesec svibanj je mjesec sreće!

Ali Maleni Djecak je tužan. Rasplakan žalosi sakriva u crnim očima. Kao ugajalj crnim očima.

Tuda žalost!

Zašto taj dobit Djecak sakriva tugu u svojim očima?

Možda zbog lastavice, koju je vihor raznjo grijezdov. S mukom sagradeno! Ili zbog dugog leptira, kojemu je nehotično silom krila? Malena i nježna kralica. O, ne! Zašto je ta čuboka koja ponosi i puna bola. Ne, ne! Nešto je do granice sklonilo bol u njegovo maleno srce.

Možda je to zbog grube riječi, koju su mu dočekali zlosti ljudi? Ili zbog toga, što ga je otac zaboravio poljubiti u nos? U tijtu pred odlazak na poslov?

Ne! Ne! Ni to nije toliko uzmernjivo njegovo maleno srce.

Zašto onda ipak tuga prigiba Djecakovu glavu i članove uprijeti ručevi? Zašto je Maleni Djecak tužan u mjesecu svibanju?

Zašto...?

Na laktom svibanjskom predvečerju utraju ova pitana.

Maleni Djecak nema „svoje majke“. Maleni Djecak je izgubio svoju majku. Davno... On zaparao i ne pozna svoje majke. Umrla je ona daleko... u gradu. u bolnici. Maleni Djecak ne zna, gdje ona počiva, i da li kadkad inaši na

Otač, vječan Sin, vječan Duh Sveti. Sve moguće Otac, svemoguće Sin, svemoguće Duh Sveti. Bog je Otac. Bog je Sin. Bog Duh Sveti. Ali ipak nisu tri Boga, nego je samo jedan Bog. »Trojica su, koju svjedoče na nebu: Otac, Riječ i Duh Sveti; i evo su trojica jednou (I Iv. 5, 7).

Duh Sveti kao Bog boravi svuda, pa zato upozarano piše kralj David: »Kamo će obri ispred Duge Trojice, o Božje (Ps. 138, 7). All napose boravi Duh Sveti u Katoličkoj Crkvi i u ljudskoj duši. U Katoličku je Crkva došao Duh Sveti, kaj je na prvi Duhove u prilici gorućih ječava slišao sa Apostole i da može da, sa mnogi govoriti različitim jezicima i s neobičnim uspjehom obraćati ljudje na kršćansku vjeru. U našu dušu stazi Duh Sveti na svetom krštenju i ostaje u duši tako dugi, dok čovjek ne zagrijće starim grihom. Ali se on opet vraća u dušu nakon skrušenog ispojeda. O Duhu Svetomu uđi Sveti Pravmo, da stanjuje i nama kao u hramu. Ali ne znate, da je tijelo vaše hram Duga Svetoga, koji je u vama i niste svoje (I Kor. 6,19).

Plovuti su djelovanja Duha Svetoga u našoj duši mnogostruki. Sv. Pavlo je navodi u poslanici Galatsima (5,22-23) da plod Duha Ibjav, radost, mir, strpljivošt, blagost, dobrota, vjera, krotost, uzdržnost, sČovjek, i konačno dobro svršava. Takav čovjek ima čistu savijest, a gdje je čista savijest tu je mir u duši, mir s Bogom i mir s ljudima. Kao što je rat jedan naprijed zala u nizu životnih zala, i proprije se ka začetniku daval, tako je mir ed za maljših dobara najveće dobra, a dolazak Duha Svetoga. Čovjek Duha Boržnjeg stižu snosi svoje jede poput patinika ovoga života, dolazi slava ljudi, gospodari. Takav čovjek blago ubližava, jer ima na pameti: Kako vjeriš, tako i se vjeruje. Dobar je svakomu, jer se mora raditi narođa, da će i Bog dati dobar raspoređenje. Radije podnosi nepravdu, nego da se smrđe, makar bi se mogao riječi: »Blaženi krototi, jer će oni bastoni zemlje. Pazi na tijelo i kroti ga, da vjerno i sliči duši, a duša da vjerno služi Bogu. Ustrajam je u vjeri, jer sbez vjere nije moći ugodić Bogu, a jaka vjera može, da i gore prenosi.

Izumrivi učenici bili su ljudi, koji su sveti, osim Jude, Ibjavili svoga učitelja, iako su katicadi strepli i zloga Njega i zlog sebe. Njihove ljudske slabosti unošale su katkaču među njih malodruštvo. Borbe s jakim protivnicima zbujuvali su njihova srca, pa nisu uvjek smatrali, što im Učitelj govori. Ali oni su bili napesti, koji su slijedili Iususa i poznavali njegova djela. Njima je Isus ostavio vlast, da postoji Njegovog povrata. On, propozajdući riječ Božju: »Ali Spasitelj je znao, što će Njegove poslanice u svijetu. Znao je da će ti goniti i mučiti, kao što će Njega izmuci i razpeti. Zato je navjestio apostolima mukot utještelja, Duha Svetoga, koji će u jači. Navjesilo je smagu božanstva, koje je Istina i svjedocito za Istinu.

Ljosta, svakome je čovjeku potrebna ova velika utjeha. Svi smo mi slab bez ove čudesne mukosti, koju nam Bog daje u našim strelbam. Svi bi mi mnogo puta klonili, i sama naša volja bi dostajala da nas obrani od pogibije, kad nas Gospodin bi mogao na našem putu. Mladi Duha Svetoga, koju stidimo iskrivenom multivom, potpunim povjerenjem u Boga i svetim sakramentima, onaj je tajni Izvor, koji nam daje snagu. To je Izvor neprušenog milosrđa, koje pozna naše slabosti i našu nestvarnost. Izvor velike potrošnje u nevojima, na kaskidicama naših puteva, u teškim iskušenjima.

Mi nismo sami. Božanski je Učitelj dovršio djelo spušnja, a neprestano nam Adju. Utječiš, niko ga naša duša prima. Duh vječne istine ponoma nam da budemo dolesti plodove Iususevih žrtava i kraljevstva ljudi i mira. Zato, jer je naš život na zemlji borba s nebrojenim zaprakama, koje se dižu pred spoznajom naše, najvažeći i posljednje životne svrhe. Treba da zahvalimo primljeno Utještelju. Tada će naše borbe biti lakše, naše napasti slabije naša vjera življiva i udržavljana.

Tada će naša djela, u svakoj prilici koju nam život donosi, svjedoci za Kristu, za neprolaznu Istinu.

U FRIEDRICHSHAFENU (Bedračec) bili su izloženi u pričedj kulturnog tjedna radovi jedne crkvene sestre, koja je kao umjetnica poznata pod »Hummel«, a umrla 1946. u 38. godini života. Svojim držanjem, umjetničkim vještinskim i profesionalnim značajem, umjetnica je katalitički svijet.

bi smio šapnuti blagoslovljenu riječ: »Ha!«

Maleni Djecak odluči nešto učiniti. Brže od vjetra, koji rasplije latice ručica, krov, slike i vještice, jer je sklanjanje on se dade na posao.

Maleni Djecak potri u polje. On zna, zašto budi u polju. Da ubere cvjetove, što ih Njividaju. Ruka rasplula poslušnu. Ljubičastu kukuvaju i bijelu majčinu dušicu.

Već je i sunac sašao u toj igri. U pratnji njegovog Maleni Djecaka s cvjetom u rukama vrša se u selo. Ne opaža zvjezdice, koje krase nebesku plavetlju. Zlog njezina, i zlog Ibjavljaju. Ne smije, nego da vježbi učinkovito.

Cijela je otvorena za njega. Na prstima ulazi u aju. Da ne preplači lisanu, koju se smršuje po kutevinu. Počakao se provlaci u tamu, koja mu zastavlja svjetlo poglede.

Na glavnom oltaru stoji njegova Majka. Obasjana zvijezdom, što se privlači kroz prozor. Njegova Majka! Maleni Djecak žuri... Da ne zatvare oči, Sretiću kruku ukuvaču i bijelu majčinu dušicu.

Na glavnom oltaru stoji njegova Majka. Obasjana zvijezdom, što se privlači kroz prozor. Njegova Majka! Maleni Djecak je poznata. On je poznata od djece. Cestu je gledao mnogo očiju i potajci se divio njenog mladog ljetopisa.

Maleni Djecak je protjerao tugu iz svojeg sreća. Maleni Djecak je našao najbolju Majku. Kraljevica svibnja. Maleni Djecak je i opet sretan.

Duh istine

Izumrivi učenici bili su ljudi, koji su sveti, osim Jude, Ibjavili svoga učitelja, iako su katicadi strepli i zloga Njega i zlog sebe. Njihove ljudske slabosti unošale su katkaču među njih malodruštvo. Borbe s jakim protivnicima zbujuvali su njihova srca, pa nisu uvjek smatrali, što im Učitelj govori. Ali oni su bili napesti, koji su slijedili Iususa i poznavali njegova djela. Njima je Isus ostavio vlast, da postoji Njegovog povrata. Ali Spasitelj je znao, što će Njegove poslanice u svijetu.

Znao je da će ti goniti i mučiti, kao što će Njega izmuci i razpeti. Zato je navjestio apostolima mukot utještelja, Duha Svetoga, koji će u jači. Navjesilo je smagu božanstva, koje je Istina i svjedocito za Istinu.

Ljosta, svakome je čovjeku potrebna ova velika utjeha. Svi smo mi slab bez ove čudesne mukosti, koju nam Bog daje u našim strelbam. Svi bi mi mnogo puta klonili, i sama naša volja bi dostajala da nas obrani od pogibije, kad nas Gospodin bi mogao na našem putu. Mladi Duha Svetoga, koju stidimo iskrivenom multivom, potpunim povjerenjem u Boga i svetim sakramentima, onaj je tajni Izvor, koji nam daje snagu. To je Izvor neprušenog milosrđa, koje pozna naše slabosti i našu nestvarnost. Izvor velike potrošnje u nevojima, na kaskidicama naših puteva.

Maleni Djecak odluči nešto učiniti. Brže od vjetra, koji rasplije latice ručica, krov, slike i vještice, jer je sklanjanje on se dade na posao.

Maleni Djecak potri u polje. On zna, zašto budi u polju. Da ubere cvjetove, što ih Njividaju. Ruka rasplula poslušnu. Ljubičastu kukuvaju i bijelu majčinu dušicu.

Već je i sunac sašao u toj igri. U pratnji njegovog Maleni Djecaka s cvjetom u rukama vrša se u selo. Ne opaža zvjezdice, koje krase nebesku plavetlju. Zlog njezina, i zlog Ibjavljaju. Ne smije, nego da vježbi učinkovito.

Cijela je otvorena za njega. Na prstima ulazi u aju. Da ne preplači lisanu, koju se smršuje po kutevinu. Počakao se provlaci u tamu, koja mu zastavlja svjetlo poglede.

Na glavnom oltaru stoji njegova Majka. Obasjana zvijezdom, što se privlači kroz prozor. Njegova Majka! Maleni Djecak je poznata. On je poznata od djece. Sretiću kruku ukuvaču i bijelu majčinu dušicu.

Maleni Djecak je protjerao tugu iz svojeg sreća. Maleni Djecak je našao najbolju Majku. Kraljevica svibnja. Maleni Djecak je i opet sretan.



DUHOVNA NEDJELJA

16. V. 1948.

U Uvodu čita svećenik odiomak iz knjige Mučarstvo (I, *) i Psalma 87: «Duh Gospodnji napunja kruž zemlje, i onaj, koji vse obuhvaća, čuje svaku riječ. Neka ustane Bog i neka se rasprši neprjetljivi Njegov, neka bježe od lice Mjehovka, koji mrze na Nj.

Molitva duhovska glasi ovako: »Bože, koji si na današnjem dan svjetlosti Duha Sveteo poučio crnu vjernicu, daj da u istom Duhu, što je pravo, mislimo, i Njegovom se utjeliči varža radujemo...»

Iz Djela apostolskih čita svećenik odložao je dolasku Duha Sveteoga (2, 1-11): »Pošto se navrši pedeset dana, bljujući svu vjernicu zajedno na istom mjestu. I najednostavnij nasto šum s neba, kada da puše slijan vjetar, i napuni svu kucu, gdje su sjedili. I pokazala im se razdijeljeni Ježici kao vatrica i sjede po jedan na svakoga od djece. I napuniše se svu Duhu Sveteoga, i stadeće govoriti raznim jezicima, kako im Duh Sveti davaće da govore. A u Jeruzalemu su tada stanovali Židovi, i ljudi pobozni iz svakoga naroda pod nehom. A kad načinjavši ovaj glas, skupi se mnoštvo i smeti se, jer je svak od njih slukao, gdje oni govorile njegovim jezikom. Svi se stani divili, i suditi se govorile: Ni jesu li svi ovi koji govorile, grijaleći, pa kako mi čujemo svaki svoj jezik, u kojem smo se rodili? Parćad i u Medani i Elamljani i stanovnici iz Mezopotamije, iz Judeje i Kapadocije, iz Ponta i Azije, iz Frigije i Pamfilije, iz Egipta i krajeva Libijskih, što su oko Cirene i pripadnici Rimljani, i Židovi i požđadivljeni i Krećani i Arapi: čujemo ih gdje govorile našim jezicima veličine Božje.«

Tada moli svećenik prekrasnu **pjesmu**: Dodi Duše preosveti, i izoga tuga čita Evandjele (Iv. 14, 13-31): U Evandjeju govorit nam Isus, da ljubav prema Bogu sjedinjuje naše duše s Bogom Ocem. Sinom i Duhom Svetim tako, da presveto Trojstvo dolazi k nama i u nama se nastanjuje. A Duši Sveti, koji dolazi a presvetim Trojstvom, rasvijeliće naš um, da znamo, što je Bogu drag, i posvećuje našu dušu za ugoden stan Božji.

Pouka. Kako treba da budemo radošni, što Bog hoće dači k nama i u nama se nastaniti, i kako treba da pomno pripravimo srce svoje pa Njegov milij delazak za blagdan Duhova!

Proljeće

Cijela se priroda zaognula prekrasnim zelenim velom. Sarne, cvjeteti uzdigli su svoje lijepe glavice i veselo motri taj Božji svijet. Maće su ptice skladno zaspjevale himnu proljeće.

A što je zapravo proljeće?

Zari nije to živa silika vjećnog uskraćujuće cijele prirode?

Dal! Proljeće je uskrsnuće!

I kao što je u zimi sve umrlo pod snijegom i ledom, tako se sada pod toplim suncem sve ponovno rada, sve ozivljuje, sve uskrsava.

Veliki se zakon opet obnovio.

Priroda je uskrsnuala, život se rodio!

Dal! Sto je bilo mrtvo, uskrsnulo je!

— Sto će umrijeti, ozivjet će!

To je zakon, kojeg nam jasno potvrđuje veličanstveno djelo ruku Gospodnjeg, Njegova priroda.

Jesam li sebičan u Crkvi?

1. Sebičam sam, kad u crkvi stamem ispred čovjeka, koji kleći, ne mijenjam mjesto, iako ne mogu klečati;

2. ako plevam, a moj glas nije baš ugoden ili uopće nemam nikakvog glasa;

3. ako nadnikujem druge kod zajedničke molitve, ili tokom molitve zastojim ili pak pretječem;

4. ako komplimentom na kraj klape, a drugi ljudi moraju prolaziti malo mene;

5. ako tražim „svjeće“ mjesto u crkvi i svakako hođu da tamu budeš;

6. ako se guram oko skropionice, kad je ovo ne mnogo ljudi.

Popravljajmo se u malim stvarima, jer se u njima sastoji naš život!

Liturgijski kalendar

NEDJELJA, 16. svibnja

DUHOVI — Slazala Duha Sveteoga nad blj. Djiveju Mariju i nad Apostole Sv. Ivana Nepomuk, Redio se u Češkoj oko g. 1340, u gradčiću Nepomukama. U Pragu je bio župnik. Revno je propovijedao i isporijevao. Izlaza kraljeva, druga žena Vaclava IV. Izlaza ga za isporijevnika. Kralj je bio pijanica i raskalačen. Počeo sumnijati u vjernost kraljevinu i tražio od Ivana, da mu kaže, što je kraljeva kažala na isporijevu. Ali i tu reče Ivan kralju, da je najsvetijim zakonom vezan na potpunu suđnju i da bi ga stiglo od Boga teške vremene i vječne kazne, kad bi ovaj zakon prekršio. Kralj ga pusti na slobodu, ali za kratko vrijeme dade ga mučiti i u noći svezana baciti u rijeke Vltavu u Pragu. U gusto tam u rijeku svjeđice okružile njegovu glavu i tako ga nadose i sanarisse u katedrali. To je bilo 16. V. 1383. God. 1719. pretražili su njegove svete moći. I jezik mu je naden sasvim svjeđ kao u živa čovjeka. Sv. Ivan se štuje kao pomornik u pogibiji od vode i kao zaštitnik od ogovora i kleveta. — **Sv. Ubaldo**, biskup u Gubiju u Italiji. Resila ga apostolska jedinstvenost i revnost za spas duša. Pomoćnik protiv dilih duhova. Umro 16. V. 1160. Njegovo je sv. tijelo ostalo neraspadnuto sve do danas

PONEDJELJK, 17. svibnja

Sv. Paskal Balonski, Roden g. 1540 u Španjolskoj. Bio pastir, a kao franjevac bio vratar u samostanu u Valenciji. Duši Sveti razvio je u njemu sjaj svih krcnosti, a najviše ljubav prema Majci Božjoj i Presv. olt. Sakramental. Nprestan je molio krunicu. Govorio je: »Ova način molitve zove se krunica (korzari), jer su Zdravomjerje poput bijelih ruža posvećene neoskrvijenoj čistoti naše drage Gospe, a Očenja su crvene ruže, posvećene ranama našega Gospodina Isusa Krista. Ezaj je, oko kojega je našio omotanu krunicu koja pusta, ostao svjež, kad mu se raspalo cijelo tijelo smrti. Do 100 puta dan posjećivao je Presvetu Sakramental. Umro na Duhove 17. V. 1592. zaravnjavi dva puta „Isusel“ Isusu. Papa Leon XIII. proglašio ga za zaštitnikom euharistijskih bratovlja i udruženja. Njegova je lozinka bila: Prema Bogu treba imati srce djeteta, prema bližnjemu srce majke, a prema sebi srce sruca.

UTORAK, 18. svibnja

Sv. Venancije, mučenik iz grada Kamericu u Italiji. Kao 15 godišnji dječak bio na različite načine mučen, kod ſega da je Bog proslavio magacim čudešima. Izognuo je izlošno neozljeđen, razobilu mu sva sive zube i vilice, bilo bačen u ponor, iz kojega ga je izbacio A deo Gladni lavovi legli su uz njegove noge kakve ovce. Končano mu odrubljeva glavu 18. V. 250. — **Sv. Teofot**. Bio je gostioničar. Vršio je mnoga djela tjelesnoga

Sv. Terezija od Djeteta Isusa naslikala je njezinu sestru Celinu kao karmelićanku kako drži u naručju kriz, obasut ružama, s kojih padaju laticice. U smrtnoj bolesti često su joj donosili ruže. Ona bi im donala otkladice latice i slijala ih po svom raspolju dragajući ga svakom laticom. Jednoga dana joj dana popadajuće drage latice na pod i ona reče: »Saberte one latice, ne izgubite ni jednu, njezine čete kasnije mnoge obrazdovate. I uistinu one su kasnije mnoge čudesno obrazdovale. Sv. Terezija je vojala ruže. U samostanskom vrtu u Lilleu (Lizje) bio je jedan ružni grm, s kojega je ona uzimala ruže za svoj kip Djeteta Isusa. Iz njega je čuvao njezinu sv. grobu načinio krasno raspolje, koje se sada naziva Svetišnju evanđelju u Cikagu. Samo se smatrala Malim Cvjetom Isusovim, pa je sada tako i zvati u Americi.

Prije svoje smrti obećala je da će se zatići na nemu, da čini dobro svojoj djeti. Svojoi staroj sestrji Paulini kazala je na srušnom krevetu: »Osjećam, da će

i duhovnoga milosrda. Za progona počeo 7. dječeva mučenica. Zato su i njega mučili. Kamenom su ga tukli po čeljustima i izbijali zube. Valjali su ga po uslijanom crepovlju. Za mučenja je neprestane, hvalio Boga. Odrubljeva mu glavu 18. V. 303 u Anciri u M. Aziju. SRIJEDA, 19. svibnja

KVATRI. — **Sv. Petar Celestin**, pa-
pa, Roden oko g. 1215. Živio pustinjak
životom. Osnovao red celestina.

G. 1294 protiv volje izabran za papu
kao Celestin V. Nakon 7 mjeseci odre-
đene je opet papašta i otuša u samostan,

gdje je opet provodio očnu pokoru Unro 19. V. 1296. — **Sv. Pudencijana**
djevica sa svojom sestrom sv. Praksedom
(21 VII) podijelila su imovinu siromasima i posvetile svog život lju-
bavim prema bliznjemu. Utria oko g.
160. — **Sv. Ivan**. Pojeđe iz Bretanje
Učio bogoslovje i pravo. Kao erken-
tik se pripazio za udovicu i sinje. Dobio
prijevak: odjavitnik siromaka. Nje-
šina sljuta i kao zaštitnika odjavit-
nika stajala. Cinio je veliku djelu mi-
losrda. Jednom je dao svoje vlastito
jelo sa stola siromaka Tada Prošak.
Objasnjava nebeskim sjajem, reče: »Mir
s tom! i iščeznu. Umro g. 1303.

CETVRTAK, 20. svibnja

Sv. Bernardin Šibenjski. — Roden u Karanji g. 1380. Kao franjevac obašao Italiju propovijedajući svetu svetog Isusova. Dao način stijeg (malu zata-
stu), na kojem, su bila slova svetoga Imena Isusova IHS (= Isus. Spasitelj i ljudi), rasvjetljena s 12 sunčanima zrak-
ama, a povrh srednjega slova je bio križ. Nakon toga se ova poznata slika svetoga Imena Isusova posvuda rasplila. S tim je propovijedao s velikim žarom o svetom imenu Isusovom i obratio mnoge. Umro 20. V. 1444. na golom po-
du po primjer sv. Franje Asiškog.

PETAK, 21. svibnja

Sv. Godrik. — Roden g. 1080. u Eng-
leskoj. Bio je potkućar. Hodočašio u Jeruzalem, Rim i na grob sv. Jakoba u apostolu u Komposteli u Španjolskoj i opet ponovno bio u Jeruzalemu. Potpisuje se u rimskoj pustinji provodio po-
kornički život, u gladi i vještvu. Pokazivalo
veliko milosrde ne samo prema ljudi-
ma nego i prema životinjama. Umro 21. V. 1170. — **Sv. Hospicio**, zvan i Sospis. Potječe iz Egipta, a živio u zidi-
dimu porušene kule kod Vilafrača u Provansi, nedaleko Nice, u teškoj po-
kori, odjeven u kostrijet, s teškim lan-
cima preko nadlaktice. Hranio se mrš-
avom hransom. Umro g. 681. Biskup Au-
stadije iz Niza ga pokopao.

SUBOTA, 22. svibnja

Sv. Gordik. — Roden g. 1080. u Eng-
leskoj. Bio je potkućar. Hodočašio u Jeruzalem, Rim i na grob sv. Jakoba u apostolu u Komposteli u Španjolskoj i opet ponovno bio u Jeruzalemu. Potpisuje se u rimskoj pustinji provodio po-
kornički život, u gladi i vještvu. Pokazivalo
veliko milosrde ne samo prema ljudi-
ma nego i prema životinjama. Umro 21. V. 1170. — **Sv. Hospicio**, zvan i Sospis. Potječe iz Egipta, a živio u zidi-
dimu porušene kule kod Vilafrača u Provansi, nedaleko Nice, u teškoj po-
kori, odjeven u kostrijet, s teškim lan-
cima preko nadlaktice. Hranio se mrš-
avom hransom. Umro g. 681. Biskup Au-
stadije iz Niza ga pokopao.

SUBOTA, 22. svibnja

Sv. Julija mučenica. U Kartagi je bla-
gajbljena i prodana u robiju u Siti-
ru. Predala se potkućar. Hodočašio u
Jeruzalem, Rim i na grob sv. Jakoba u
apostolu u Komposteli u Španjolskoj i
opet ponovno bio u Jeruzalemu. Potpisuje
se u rimskoj pustinji provodio po-
kornički život, u gladi i vještvu. Dokument
o sv. Juliji je načinom poslužio za
izradu novog sv. Julije.

KATOLICI U FINSKOJ. U Finskoj

ima sača samo 2.000 katolika i deset

svetinjica. Od toga broja samo je jedan

Finac, a ostali devet su Holandezi.

Apostolski vikar je također Holandez,

Msgr. Goeben. Stanjeve Finske, iako je u ogromnoj većini protestantski, nije

nesklonio katoličkoj vjeri. U zadnje vrijeme dogodila su se neka obraćanja,

Jubilej katoličkog naučenjaka

Već smo u našem listu javili, da je u veljači 6. g. navršio 80. godišnjec život a jedan od najvećih živućih katoličkih učenjaka o Vilim Schmidt, u Družbi rječi Božje. O Schmidt je došao do svjetskoga glasa proučavanjem srodnosti između australijskih i azijskih jezika. Poslana su pozornost na sebe svratak njegova proučavanja najstarijih naroda. Pisanje, medju kojima je Schmidt, otkrio praposte, ali uvijesene vjerske mudi. Postoje toga posvetio je Schmidt cijelokupno svoje na-
učno djelovanje pitanju, odakle potječe vjera u Božje. Ovo je u vremje bilo potrebno radi toga, jer su tada vladajući nazori, da vjera u jednoga osobnoga Boga dolazi tek na kraju vje-
škog razvoja naroda, odnosno, da je

čovječje do vjere u jednoga Baga došlo te poslije je prije vjeronau u više bogova. O Schmidt je međutim skup s Langom tvrdio, da je vjera u jednoga osobnoga Boga pravna vjera čovjeka. Da bi ovo pitanje do kraja raščisto, o Schmidt je 1908. osnovao ča-
kopis „Antropos“ (Čovjek), a 1912. je izdala prvi svretak knjige „Izvor misli o Bogu“. Radi podrobnog proučavanja ovoga pitanja o Schmidt je poslao učenjake misjonare među najstarije živuće narode, organizirao velike kongrese za vjersku etnologiju (nauku o životu i običajima naroda), izdavao knjige o uprednom vjerskom razvoju najstarijih naroda, o če ječim putevima do Boga, a zabilježio tajanje etnologije i proučavanje razvoja vjere kod ljudi i t. d. Ustanjan je vješ misionari učenjaci, među kojima je najveći lateranski etnološko-misijski muzej u Rimu.

G. 1927. je počeo predavati etnologiju na Beckenom sveučilištu, odakle je morao bježati, kada je Hitler okupirao Austriju. G. 1933. postao je profesor katoličkog sveučilišta u Friburgu, u Švicarskoj. Cijelokupno njegovo ogromno djelovanje, za koje je on znao pridobiti suradnju mnogih velikih učenjaka raznih narodnosti, služilo mu je za pripremanje i izdavanje novih svrakava velikog djela: „Izvor misli o Bogu“, od kojih je do sada izšlo 10, svaki na 600–1200 stranica. Na temelju gradiva, prikupljenog iz svih krajeva svijeta, u kojima žive primatne narode, uspijeo je o Schmidt dokazati jednom za uvjek, da je vjera u jedno najviše Biće najstariji oblik čovječje vjere. Podaci, do kojih je s velikim znanstvenim proučavanjem došao, čudovito su poklapaju s prvim stranicama sv. Pisma Staroga Zavjeta i u cijelini ih potvrđuju.

KATOLICI U FINSKOJ. U Finskoj ima sača samo 2.000 katolika i deset

svetinjica. Od toga broja samo je jedan Finac, a ostali devet su Holandezi. Apostolski vikar je također Holandez, Msgr. Goeben. Stanjeve Finske, iako je u ogromnoj većini protestantski, nije

nesklonio katoličkoj vjeri. U zadnje vrijeme dogodila su se neka obraćanja,

kih erkičana postoji običaj, da se na spomen dan proglašenja sv. Terezije svedom 17. svibnja – svake godine iz svibljanske pobožnosti blagoslovju ruže po obrazcu iz kruškova obrednika.

Ali odluke se, počevši od Djete Isusa toliko i. i. Odluke na to da je nam kruška slika, izrada na prigodom njezinjeg proglašenja blagom. Na njoj je prikazana ucršćena Kraljica Karmelska, kako sjedi na svom prijestolju na svetog gospodina. S Djete Isusom u naručju. Pred njima kleći sv. Terezija od Djete Isusa i moliti. Djelatce Isusa uručuju ruže sv. Terezije, a ona ih, sv. Petru i Karloviću, obliku slijepom rukama, kad jednom sad druge, nad crkvu.

Ali, pre svega, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg uzima ruže sv. Terezije

za svoje misije, za svećenike, za svoju

dragu djecu i za cijelu Crkvu Svetica

ruže, i bezgrej

što Sreću Mariju, to je onaj neoperativni

izvor, iz kojeg

Iz katoličkog svijeta

NOVI MISIJSKI ZAVOD otvoren je u Tokiju dolaskom dvojice irskih misionara. Toma su prigodno prvi put poslje rata zatvorena za svećenike četiri Japana, trojica iz Tokia, jedan iz Kiota.

U INDONEZIJI opaža se u zadnje vrijeme porast domaćeg svećenstva u usporedbi sa stranim misionarima. U Indoneziji ima ukupno 558 katoličkih svećenika.

BISKUPIJA BAGANORE (jugozapadna Indija) proslavila je 100.-godišnjicu svog opstanka. Prilikom progodne svećenosti posvećene su novo sagradjeni katedrala, 30.000 vjernika bilo je prisutno u procesiji s Prevestom. Muslimansko stanovništvo premašilo je ovu proslavu neuspjehom.

FILMSKA GLUMICA GRACE MOORE

KATOLIČKA. Slavna glumica Grace Moore, koja je prošle godine zaglavila progodnu avijatičku nesreću u Hrvatskoj, radi se da će iza svog povratka u Ameriku biti primljena u katoličku crkvu i da će tada primiti svetu Prcest. Msgr Fulton Sheen, koji ju je pripravljao na prijelaz, dobio je dva tjedna prije katastrofe brojzaj i dopis, u kojem slavna glumica pise, da imade veliku želju bili što prije primljena u katoličku crkvu. Umrla je dakle kao katolikinja, krštena krtom želje, isti "Msgr Sheen priveo je u katoličku crkvu i otič odlicnih američkih lica, kao Fritz Kreisler, Harry Ford, mladić kapitene Clare Booth i druge.

SAVEZ KATOLICKIH UCITELJA viđeći je u Parizu. Savez ima 35.000 članova, a priključen je "Katoličkoj akciji".

BIJELI OCI. Tako se zove misijski crkveni red, koji djeluje u Africi. Ovaj red ima u misijskom radu u Africi 528 redovnika, 134 braće i 441 sestru, koji poučavaju i pripremaju za sv. krštenje 200.000 katekumenata.

MISIJSKE TISKARE. U misijskim krajevinama radi oko 130 misijskih tiskara, od kojih 87 u Aziji, 38 u Africi, 10 u Americi i 14 u Očeniji. Osim toga postoji u Europskoj mnoge tiskare, koje služe za štampanje misijske misli u katoličkim krajevima.

VJERA I ZNANOST. U Friburgu, u Švicarskoj, počele su pripreme za prvo proglašenje blazenim sveučilišnog profesora Westermayera. Westermayer je predavao prirodne znanosti na raznim sveučilištima, kao na pr. u Berlinu, Freisingu i drugdje. Njegov je život bio tako duboko katolički i tako uzoran, da su skoro odmah poslijе njegove smrti počeli misliti na to, da bi jednog dana mogao biti ubrojen u red svetaca. Ako bude Božju volju, da ovaj veliki prirodonovinster bude uzdignut na čest oltara, to će još jednom biti očigledan dokaz, da je moguće biti vjeran s Crkvom, a ujedno i veliki učenjak.

KATOLICIZAM U BELGIJSKOM

KONGU. U Belgijском Kongu se katolička vjera vremena brzo širi. Uz djelovanje božje milosti, najveću zaslugu imaju za to misijonari, koji se strogo drže crkvenih uputa, i nastoje, da ueronenci čim prije preuzmu vođenje crkvenih poslova u svj. ruke. Radi toga raste broj sjemeništa, knjižničara, knjiga, tiskara, škola i svega onoga, što pomaže da Crkva u misijskim krajevinama postane samostalna i neovisna od stranaca. Među pokrajnjima, u kojima se katolička Crkva najviše širi, nalazi se pokrajina Urundi. Tamo danas ima 550.000 katolika i 240.000 onih, koji se pripravljaju na sv. krštenje. Tamošnji biskup je izjavio, da bi ova pokrajina postala potpuno katolička, kada bi se uskoro umnožio broj misionara i kada bi se priskrblje sve stvari, koje su misionarima potrebne.

PRIGODOM 1.400 godišnjice sv. Benedikta benediktinski opati sv. Jeronima u Italiji objedonili su jednu zanimljivu knjigu, u kojoj se u 12 članaka raspravlja o povijesti benediktinskog reda. Knjiga nosi naslov "Mélanges bénédictines" (Benediktinske rasprave) i u njoj su surađivali i opati francuski benediktinske opatije Clermont-a.

50-GODISNJICU fakulteta Kanonskog Prava proslavio je Katolički Institut u Parizu.

Godišnjica smrти sv. Vojtjeha

950. godišnjicu mučenice smrти sv. Vojtjeha, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki

knez Slavník imao je sest simeva. Vojtjehu, prvog češkog biskupa i velikog slavenkog sveca proslavljaju su u Češkoj vrlo sveto.

Evo njegov kratki životopis: Češki